

Stichting duurzame Ontwikkeling Nederland Suriname

Vrijdag 5 juni 2015

Landbouw, zorg en onderwijs: de maatschappelijke waarde van duurzame landbouw voor Suriname

Inleider: Wouter Joop
Moderator: Laura van de Groep
Datum: 5 juni 2015
Notulist: Guillermo van Achthoven

De inleider vertelde over de zorglandbouw. De zorglandbouw houdt zich dus bezig met de geestelijke beperkten die zorg nodig hebben, maar toch door middel van landbouw hun bijdrage kunnen leveren. Dit heeft heel veel voordelen zoals het bevorderen van de sociale interactie en het geven van invulling aan iemands leven. Zo kunnen ook de geestelijke beperkten mee helpen aan de groei en ontwikkeling van de landbouw, maar ook de maatschappij.

In Suriname is de stichting Matoekoe zo een zorg boerderij waar geestelijk beperkte kinderen zich ontplooiën binnen de landbouw door middel van het planten van citroen.

De vraag binnen deze workshop was heel simpel en duidelijk.

Wat moeten wij doen binnen ons onderwijs om landbouwparticipatie te bevorderen?

Er werd aangegeven dat het imago die de jongeren hebben over de landbouw veranderd dient te worden. Vele jongeren denken nog aan de primitieve vorm van landbouw en weten dus niet dat het tegenwoordig overwegend machinaal geschied.

Vanaf een jonge leeftijd kennis laten maken met de landbouw. De mening werd toegedaan dat vanaf de basis scholen de passie voor het planten aangewakkerd dient te worden. Kinderen dienen te ervaren hoe het is om een zaad te planten en die zich te zien ontwikkelen tot een plant en dan vruchten te dragen. Ook de juiste manier van planten is belangrijk te leren op jonge leeftijd.

Ook keten bekendheid introduceren vanaf jonge leeftijd. Het is dan wel leuk te zien hoe een plant ontstaat, groeit en vruchten draagt, maar ook is het belangrijk te laten zien wat er met de vruchten gebeurt. Als die worden verkocht of gegeten. Er werd aangegeven dit te doen door middel van schoolprojecten. Geld verzamelen door de vruchten uit de schooltuin te verkopen en daarmee het computerlokaal te bouwen. Zo leert het kind ook de essentie van het landbouw proces.

Een goede samenwerking tussen de scholen. Het uitwisselen van kennis en ervaringen is heel erg belangrijk. Door dit op een jonge leeftijd te stimuleren, leer je de jeugdigen samen te werken. Zo zullen ze het op latere leeftijd nog blijven doen en doorbreek je de vrees voor het samenwerken.

Ook workshops en sprekers kunnen helpen. Er zouden toespraken gehouden kunnen worden op de basis scholen waarbij studenten van bijvoorbeeld het Poli-Technisch

College praten over hun ervaringen en wat hun gemotiveerd heeft tot het volgen van de opleiding.

Programma's via de media. Leuke educatieve programma's creëren en die uitzenden via de radio, televisie of zelfs het internet.

Tot slot was deze workshop heel erg duidelijk. We moeten het bij de bron aanpakken. Zo jong mogelijk starten met het interesseren en inlichten van onze jeugd door het te integreren binnen het onderwijssysteem.

Conclusie

Het was tijdens deze twee workshops overduidelijk wat de knelpunten waren. Samenwerking, verbeteren van het imago en kennis. Als deze drie punten worden aangepakt, zal het stukken beter gaan met de landbouw in Suriname. En dan kan er systematisch gewerkt worden aan de duurzaamheid hiervan. De landbouw hebben wij allemaal nodig. De wereldbevolking is aan het groeien terwijl de interesse aan het dalen is. Als er niet gauw iets hieraan gedaan wordt, zal er een te kort aan voedingsmiddelen ontstaan. Laten wij samenwerken aan een verbetering. Laten wij samenwerken aan duurzame landbouw. Laten wij samenwerken!